

dervišo in anglijska pomoč je odšla, ne da bi odgnala te čete. Posadka v mestu pa je pre-slaba. — V Panamo je odplulo več vojnih ladij, bojé se, da se spuntajo delalci, ker so brez kruha. Glad ne pozna miru

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

V G. .... v zadnji železniški postaji iz-stopim in si vzamem poštni vozni list. Bila je tema in nebo črno nad mestom, niti jedna zvez-dica ni svetila. Snežilo je. Sedel sem na poštnem vozu — sam. Tri me je nemir. — Oh, peljal sem se že po znanih mi krajih in zrl skozi okna dobro znane mi vasi. Konečno pride zadnja vas, še pol ure. „Kratko je vse, kar s časom mine“, pravi zveličani Tomaž Kempčan. Voz se pomika po tlaku domačega mesta, postilijon zabrlizga, nahajal sem se pred poštnim poslop-jem. Izstopim. Nikdo me ni pričakoval, a tudi vedeli niso za moj prihod. S težkim srcem in počasnimi koraki se bližam očetovi hiši. Srce mi je nemirno bilo, ko sem pozvončklal. ... Slišim korake. ... Anemarijka odpre. v roki je dr-žala luč in bila v črni obleki. Nande, ubogo dete, prišel si k žalostnemu — Božiču! Solze so mi zalile oči.

Dišalo je po jelčji in cvetlicah. ... Vrata so bila lahno odprta, in na pragu stoji Mari-jica bledega obličja in črno oblečena. Hitim k nji. ... Ko sem v hišo pogledal — zaječim in omahnem nazaj. Na sredini hiše stoji krsta, a v nji belo oblečeni mrlič. ... Bili so moja ma-mica. Vsi se jokamo. Med tem pridejo oče in mi rekó: „Mati so velikokrat po tebi vpraše-vali, misleč, da si že na potu. Sedaj njih vsaj lahko k zadnjemu počitku na mirodvor spremljaš. Zadnje besede so bile — blagoslov za — tebe“. Oče me primejo za roko in gremo h krsti. Solze so mi zalile oči, in luči mrtvaških sveč okolo krste so plesale pred menoj. Poljubim mrzlo materino čelo in padem na kolena.

Iz zvonika donijo glasovi zvonov, oznanju-joč sv. Božič. Tako občutljivo še me nikdar niso njihovi glasovi pretresli, kakor sedaj. Jokal sem britko in skozi moje solze sem videl, kako moji ljubi in dragi z menoj klečijo in molijo za plemenito dušo rajne matere.

III.

Takoj po novem letu se vrnem nazaj v Berolin. Prva velika žalost je v mojem življenji nastopila. V znanstvu sem iskal tolažbo.

Pisali smo leto 1870. Vihar navdušenja spreleti v Evropo. Veliki spomini l. 1813 so oživel. Vse, kar spada k zvezi vojne, se pri-

druži k zastavi kraljevi. Tudi prostovoljci se oglašé. Obe vojni se vlečete proti Renu in prva zmaga je povzročila veliko slavo-klicov v de-želi. V Berolinu in gotovo tudi drugod se ogla-šajo dijaki, da kot prostovoljci nastopijo jedno-letno vojaško službo. Tudi jaz prosim očeta svojega, da mi dovolijo jednako storiti. Dovo-lijó mi, in takoj začnem nositi vojaško suknjo. Namesto matematiške forme (oblike) slišal sem vojaško komandiranje. Za silo našega novega poklica smo se v prostih urah odškodovali v gostilnah. Skoraj vsak dan so dohajale zmago-slavne novosti, a prečitanim so že sledili tri-kratni: „Hura!“ Narodne pesni so se pevale in časniške novosti se čitale. Življenje, ki sem sedaj imel, imelo je veliko mikavnost na me. Takoj sem plaval v popolnem veselju življenja, ter se oziral na smijóči in mamljivi breg na obe strani, kakor pa v nebo nad menoj. Prvo-krat v življenji sem opustil v nedeljo službo božjo, akoravno sem imel čas iti v cerkev, pr-vokrat sem zaspal brez večerne — molitve.

V grudnu dobimo vendar-le ukaz, da se pridružimo k našemu oddelku. Pride mi misel, da bi sv. zakramente vzprejel, a ni mi bilo možno tega darú storiti ter se odtegniti nekaj ur od šumečega življenja, ter v tistem miru v cerkvi svojo vest premišljevat. Pouzročil sem na duši — škodo. (Dalje prih.)

Smešnica 3. „Oj“, hvali dijak dijaku pro-fesorja, „naš profesor je tako učen in zna to-liko, da mu ne vem para“. „Kaj pa zna tedaj?“ vpraša dijak, „Toliko“, odgovori mu dijak, „to-liko, da bi jaz sila veliko znal, ko bi znal vse to, česar še ne zna naš profesor“.

Razne stvari.

(Čitalnica.) V odbor „Čitalnice“, ozi-roma „Narodnega doma“ v Ptuiji so bili pri občenem zboru v nedeljo, dne 6. januarja t. l. naslednji p. n. gospodi izvoljeni: dr. Fran Jur-tela, predsednikom, o. B. Hrtiš, predsed. na-mestnikom, Ivan Kaukler, tajnikom, Anton Spindler, blagajnikom. Odborniki pa so gg.: dr. Jakob Ploi, dr. Jos. Čuček, dr. Jos. Fraidl, Ferdo Raisp, Simon Ožgan, Anton Gregorič in Miha Lešnik.

(Veselica.) V letošnjem predpustu pri-redi Ptujška „Čitalnica“ v prostorih „Narod-nega doma“ dva plesa in sicer eden navaden ples in eden ples v kostumih; razun tega bode, z ozirom na dolgi predpust, marljivim in vstraj-nim pevkam v povračilo in spodbujevalno po-hvalo vsako nedeljo z večer po pevski vaji tudi plesna vaja, pri kateri se bodo mični „Kolo“ in drugi slovanski plesi učili.

(Posojilnica v Celji) ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 27. t. m. ob 3. uri

popoldne v Čitalnični dvorani z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo načelnika, 2. poročilo nadzorstva, 3. odobrenje računov, 4. razdelitev čistega dobička, 5. predlogi o prenašalci pravil, 6. razni predlogi.

(Naznanilo.) Slovanska čitalnica priredi v Mariboru v letošnjem predpustu te-le veselice: 1. dne 20. januarja mali ples, 2. dne 17. februarja večji ples, 3. dne 3. marca pa ples s kostumi.

(Na znanje.) Za službe, ki so razpisane v „Slov. Gosp.“, posreduje uredništvo le v toliko, da pošilja ponudbe na tisto mesto, kjer se služba išče ali pa oddaje. Odgovora pa ne daja uredništvo nikomur.

(Pojasnilo.) Gledé na dopis od sv. Benedikta v 2. številki nam naznanja glavni zastopnik banke „Slavije“, da ni nihče po okolici Benediškej pobiral denarja za banko „Slavijo“. To je tudi resnica, in stoji v našem dopisu samem, da je tisti „agent“ celo izpodkopaval banko „Slavijo“, bil je torej agent pač druge, tuje zavarovalnice.

(V Mozirji) je župan sopet g. A. Goričar, c. kr. poštar, obč. svetovalci pa so Jože Fužir v Trnovčah, Jože Hlačun na Lepi njivi, M. Lipold in J. Tribuč v Mozirji.

(Ameriške trte.) Ministerstvo za poljedelstvo je pritrilo sklepu okr. zastopu v Celji, naj se napravi okr. trsovnica za ameriške trte. Kje pa se napravi, to določi trtnoušna komisija tega okraja.

(Odrajtilo.) Nova vojaška postava še sicer ni gotova, vendar pa ni dvoma, da bode gotova, predno se začne nabor vojaških novincev. Priprave so pa že zdaj za nabor take, da se lahko izvrši nabor že po novi postavi.

(Za slovensko šolo) sklenila se je po-tegniti tudi občina Št. Rupert v Laškem okraju ter je dotične vloge vže odposlala na ministerstvo in deželni šolski svet. Slava!

(Novi sejmi.) Pri sv. Trojici v slov. gor. bode posehmal v ponedeljek po prvi in drugi kvaterni nedelji živinski sejem. Občina je že dobila za-nju dovoljenje c. kr. politične gosposke.

(Sprememba.) Tovarno za hišno orodje v Poličanah prevzameta gg. Mavricij Krečmar in Fran Piskor. Nam ste imeni novih posestnikov za tamošnje delalce malo prijazni.

(Mrak.) V četrtek, dne 17. januarja, je mrknila luna okolo po 6¹/₂ v jutru. Bilo bi se mrknjenje videlo, ko bi ne bila lune megla — zakrila.

(Nesreča.) Pri parnih žagah blizu Pragerskega se je razlila vrela voda in je dva delalca tako oškodovala, da je eden že umrl, drugi pa bode težko ozdravel. Ni še dognano, kdo je kriv te nesreče.

(Stekel pes.) Dne 16. prosinca t. l. se je k sv. Marjeti na Pesnici o pol deveti uri

predpoldan pritepel od Pesnice velik, črn, nepoznan in sumljiv pes. ter je med potoma ogrizel dva učenca in nekaj psov. Nekateri učenci so se ga obvarovali po brzih nogah, drugi pa s tem, da so v stran stopili. Je-li bil stekel, še ni dognano.

(Osepnice.) Pri sv. Marjeti niže Ptuja razsajajo osepnice; c. kr. okr. glavarstvo je vsako shajanje ljudi prepovedalo, tudi šola je zaprta.

(Smrtna kosa.) Kmetica Hobela na Šentjungerški gori (v Gališki fari) zgubila je za davico v enem tednu vseh 5 otrok, poslednjič pa še svojega moža! Otroci šteli so po 2 do 10 let, mož pa tudi še le 35 let. Prvo nedeljo letošnjega predpusta zagrnili so ji njega in ob enem zadnja otroka v prerani grob.

(Tolovajstvo) Delalec Jakob Posojnik je pri sv. Juriji na juž. žel. naznanil c. kr. žendarmariji, da so ga štirje roparji napadli in oropali. Pri izpraševanju pa je prišlo na svitlo, da je mož lagal in déli so ga zato v zapor.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Anton Fischer, župnik pri sv. Jederti nad Laškim trgom, dobi župnijo sv. Jakoba v Dolu. Č. g. Ivan Kapler, provisor na Ribnici, pride za kaplana v Sevnico.

Listič uredništva. Č. g. K. na?: Hvala za trud, toda tistokrat nam ni bilo Vaše ime na jeziku. — G. Fr. S. v K: Tuje je tuje, če je tudi po ceni, nikoli ne velja za to, kar velja domače. — G. P. L. v S.: Prosimo pojasnila. — G. J. T. na M.: Radi, ali Vaše pismo je — prežarko, — V. B. M.: Kdor se skriva za plotom, tak ni za to, da pogledaš za njim. — G. Š. K. v U.: Le tako naprej: zrno za zrnem pogača! — Večim drugim: Skrb nam bode, da se Vam ustreže.

Loterijne številke:

V Trst 12. jan. 1889:	52, 77, 69, 73, 1
V Linci „ „	34, 31, 6, 62, 10

Med slike svetih skrivnosti, katere sv. katoliška cerkev v velikem tednu praznuje, spada gotovo tudi **božji grob**. Dovoljujem si torej opozoriti na od mene izdelane **božje grobe**, kateri so izvršni, po ceni, trpežni ter se dajo lahko nastavljati in shraniti, posebno pa na tako, kateri so 245 cm. visoki in 142 cm. široki in so v dveh zabojih. Na blagovojno vprašanje razpošiljajo se brezplačno podobe, popisi in ceniki.

Eduard Zbitek

v Olomou (Moravsko),

izdelovatelj transparentnega steklenega masaika božjih grobov. Izdelujejo se v Novemštitu pri Olomou.

Več pové č. g. Anton Fischer, župnik pri sv. Jakobu v Slov. goricah.